

ikke noget ringe — paa, at man selv blandt Veteranerne er paa det rene med, at det, det gælder om nu, da mange af dem ere i Trang, er, at faa et Par Skilling til Hjælp. Vi ere paa det rene med, at den Hæder, vi tale om her, have de faaet for længe siden, og den have de et blivende Udtryk for i den Medaille, de fik.

Maa jeg med det samme sige til den højtærede Finansminister, at jeg tror ikke, det vil vække nogen Misfornøjelse, eller at vi ville faa noget Spektakel, om jeg saa maa sige, ved Uddelingen af disse Penge til de trængende, naar vi holde os til den Grænse, jeg nævnte, og gav de 100 Kr. til alle dem, der ikke kunne ansættes til Indkomstskat til Staten. Hvis et Skatteraad-medlem skulde være i Tvivl, om han skulde føre en eller anden ned under Grænsen eller ikke, vilde han vel i Regelen gøre det. Jeg tror ikke, det bliver saa drøje Tider for Skatteraad-medlemmer, selv om vi vedtage et Lovforslag i den af mig her antydede Form.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Efter den ærede Finansministers Udtalelser kunde jeg godt have frafaldet Ordet, men da det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sluttede sin første Tale med at udtale Haabet om, at dette Forslag maatte blive omformet — saadan forstod jeg ham i hvert Fald — i Retning af, at det kun gik ud paa Tildelingen af en Understøttelse til trængende, vil jeg udtale et Haab om, at dette Forslag maa gaa igennem, som det er forelagt. Dette Forslag, som har mødt megen Velvillie her i Tinget, bortset fra de ærede Socialdemokrater, har den overordentlig store Fordel fremfor Loven af 1898, at det gaar til Bunds og ikke skyder nogen ud. Motiveringen skal jeg ikke komme ind paa, den er fremkommen fra den højtærede Minister og fra andre ærede Medlemmer. Der er kun et eneste Punkt i dette Forslag, angaaende hvilket jeg er lidt i Tvivl, idet jeg ikke ved, om det vil virke, som det skal virke. Jeg vil derfor i saa Henseende rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, idet jeg ikke husker og ikke har set efter, hvordan Loven af 1898 i det Stykke var formet. Naar det i § 1 hedder, at de, „der have staaet ved en til den danske Hær hørende Institution, medens den var paa Krigsfod i Aarene 1848—50“, vil jeg dertil bemærke, at saa vidt jeg husker, var Hæren ogsaa paa Krigsfod i 1851, jeg tror endog, der stod en Bataille i Januar 1851. Derfor

vil jeg spørge, om det er sikkert, at Ordlyden af § 1 dækker fuldt ud det, der er Meningen, at enhver, der hørte til en af Hærens Institutioner, medens den var paa Krigsfod i Anledning af Trearskrigen, kommer ind under Loven. Dersom jeg har Ret i, at Hæren var paa Krigsfod ind i Aaret 1851, kunde det tænkes, jeg ved ikke, om det er Tilfældet, at der var Folk, der først kom til at høre til en af Hærens Institutioner efter 1. Januar 1851, saa at der efter Ordlyden kan være Tvivl om, hvorvidt de saa kunne komme ind under Loven. Men det skulde de jo gerne. Dette er blot en Henstilling til den højtærede Minister. I øvrigt anbefaler jeg ikke blot Forslaget, som det er forelagt, men ogsaa dets hurtige Fremme, saa at vi snarest kunde blive færdige med Loven, og Veteranerne — selv om Pengene ikke kunne blive udbetalte inden Jul — kunne faa denne Julegave.

Jensen-Sønderup: Hvis det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) i 1898 havde været i den Situation at skulle gøre Skel imellem, hvem der var tilstrækkelig trængende til at faa den Gave, der blev uddelt, og hvem ikke, vilde de sikkert ikke have holdt de Taler, de holdt i Dag, for saa vilde de have følt, at der er ikke meget, der i den Grad gør ondt som det at skulle uddele en Hædersgave efter Trang. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds mente, at man kunde komme forholdsvis let ud over Vanskeligheden ved at skulle trække Grænser, naar man bestemte, at de, som bleve ansatte til Indkomstskat til Staten, skulde ikke have noget. Men den højtærede Minister har absolut Ret i, at det vilde ikke blive nogen behagelig Stilling for Ligningsmyndighederne. Jeg gad se det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds ved den Ligning, der skal foretages i Januar, sidde og skønne over, om en Mand skulde have eller ikke skulde have denne Hædersgave, det vil altsaa sige, om han skulde svare Skat eller ikke.

Jeg er temmelig sikker paa, at det er meget faa, der ere enige med de to ærede Medlemmer, saa jeg er for saa vidt ikke ængstelig for, hvordan det skal gaa med Sagen. Jeg er sikker paa, at det store Tal baade af Tingets Medlemmer og af de vedkommende ude i Landet ere paa deres Side, der holde paa, at alle Veteraner